

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ, ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΤΟΥΝΤΗΣ - ΗΛ. ΗΛΙΑΔΗΣ

ΟΠΕΡΕΤΤΑ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΟΙ ΗΜΑΤΙΑΙ

ΣΚΙΤΣΑΚΙΑ

Οχι Σκίτσι. Το «Στοϊκ-Στράκ» είναι πολύ μικρό για τέτοια Σκιτσάκια μόνον. Επειτα ούκ έν πολλῶ τῶ εὔ...

ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ

Τὴν γνώρισα σκηνικῶς. Ἡὼς τὴν λένε; Δέν είναι καὶ τόσῳ σπουδαῖον αὐτό. Ξέρω τὸ σεξυγικόν ὄνομα. Μὰ περισσότερον ἀπ' αὐτό τὴν γνώρισα σκηνικῶς, φωνητικῶς? Ἡθοποιὸς ἐκ τῶν λαμπροτέρων. Φωνὴ ἀπὸ τὰς ὀαιχῆς ποῦ ἔχει νὰ δείξη ἡ Ἑλληνικὴ Ὀπερέττα. Περισσότερον ὅμως κατὰ-λαλῶς γιὰ Ὀπερα. Πολὺ καλὴ καὶ γιὰ Ὀπερέττα... Μὴ ξεχνᾶμε ὅτι οἱ Ἕλληνας τοῦ «πάλο» οὐνικου εἶνε ποδ. τεχνίται...

ΜΕΛΠΑ ΚΟΛΥΒΑ

Ἡ ἠθοποιὸς ποῦ μ' ἔκανε νά μουντζώσω τοὺς... ψευδοτιμίους. Ἡ φωνὴ ποῦ ξύπνησε μεσ' στὴ καρδιά μου κάποια κοιμισμένα, ἴσως νεκρωμένα αἰσθήματα. Ἡ κόρη ποῦ τὸ κάθε κίνημά της ἔχει τὴν σφραγίδα τοῦ ἀγνοῦ καὶ τελείου **ΜΕΛΠΑ ΚΟΛΥΒΑ**: τ' ἀστέρι τὸ φωτεινὸ ποῦ γιὰ πολὺ — πόρα πολὺ πολὺ — διάστημα, θά χρυσοφέγγη. Θά χρυσοφωτίζη, θά χρυσοστολίζη τὴν Ἑλλ. σκηνήν.

Μ. ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ

Τὸ ντεμποῦτῶ της—ἔδῶ— μὲ τὴν «Εὔα» πολὺ ἐνθαρτυντικό. Πολὺ καθὼς πρέπει ἠθοποιός. Καὶ φωνή; χυ? ὑπερευχάριστος. Δουλειά, ὑπομονή καὶ τὸ μέλλον εἶναι δικό της.

Ο ΛΥ(Ι)ΛΛΣ τῆς «Λέσδος»

ΔΡΑΜΑΔΗΣ

Ο Γιώργος. Τὸ χρυσόκαρδο τὸ καλόκαρδο παιδί. Ἡθοποιὸς καλλιτέχνης, ἀριστοτέχνης, κομμοτέχνης, ἀκριβοτέχνης. Βαρύτονος, τσέλεμπρε. Κωμικὸς ποῦ βρίσκεται στὰ σύνορα τοῦ τελείου. Εξαίσιος σήμερα. Αὔριο —ἀσφαλῶς— ὑπερεξαίσιος.

ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ

Ἀστέρι ἀπὸ τὰ λαμπρότερα τῆς Ἑλλ. Ὀπερέτας. Φωνὴ γλυκυστάτη, ἀπαλωτάτη, μελωδικωτάτη. Ἡθοποιὸς καλός. Μποροῦσε νὰ ἐξελιχθῆ εἰς καλύτερον καὶ ὀλοι εὐχαρί-

ΣΤΡΟΙΚ - ΣΤΡΑΚ

Εβδομαδιαία Σατυρική Εφημερίς

Υπεύθυνος : ΗΛ. ΗΛΙΑΔΗΣ

Συνδρομή ετησία προπληρωτέα

Εν Μυτιλήνῃ . . . Δραχμ. 4

Εν τῷ Ἐσωτερικῷ . . . » 5

Τὸ φύλλον λεπ. 5

τως βλέπουν ὅτι ἐργάζεται δυνατὰ γι' αὐτό. Τελειώτερον « Δανσελότιον » ἀπὸ τὸν Αφεντάκη δὲν εἶδα ! Θαρρεῖ κανεὶς πῶς ἢ « Πουπέ » γράφτηκε γιὰ τὴν Κολυβά καὶ τὸν Αφεντάκην...

Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Τ' ὄνομα τοῦ Κῶστα θυμίζει Μυράτ καὶ Παπαγεωργίου μαζύ. Τὸν εἶδα λίγο. Μὰ τὰ μάτια του ἐκεῖνα ποὺ ἐγένετο ἀσύγκριτη ψυχικὴ διαλαλοῦν πείθουν, ἐπιβάλλουν. Στὴν ὀπερέττα εἶναι καινούργιος. Υπεκρίθη ὁμως τὸν « Μπρισάρ » εἰς τὸν « Κόμητα τοῦ Δουξεμβούργου » προχθὲς πολὺ δυνατὰ. Σκέπτεται νὰ μείνῃ στὴν ὀπερέττα; Ἄγνωστον. Βέβαιον ἐν τούτοις ὅτι ὅπου κι' ἂν ἀράξῃ πάντοτε θάνατο ἀξία.

ΟΙ ΑΥΡΙΑΝΟΙ

Μέσα στὸ κύκλο διακρίνομε μερικοὺς αὐριανούς. Σήμερον μικροὶ — καὶ στὴ ἡλικία μικροὶ — αὐριο ; Τὸ « αὐριό τους » τὸ βλέπομε νὰ ροδοχαράξῃ. Ἡ Μαρίκα Τατάκη, τώρα κ. Δράμαλη. Σὲ κάποιο ἔργο, δὲν θυμᾶμαι πειό, παίζει λαμπρά. Αὐριο τὸ ἴδιο θὰ παίζει καὶ εἰς ἄλλα καὶ μιὰ μέρα — ποῖός ξεύρει — θὰ ἐξελιχθῇ εἰς κᾶτι. Ὁ Δουράκης. Ἐγε νεν ἀγνώριστος. Ἀρχισε νὰ διακρίνεται νὰ ξεχωρίζεται. Μπράβο, μπράβο Δουράκη ἔχεις ἀκόμη μπροστία σου καιρό... Ἐπωφελήσου.

ΔΑΝΣΕ - ΔΟΤΟΣ

Η ΤΕΛΕΙΩΤΕΡΑ χειρουργικὴ τῶν νήσων, ἐν Χίῳ, τοῦ κ. Ι. Κουντουρά.

ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ κομιὰκ μόνον εἰς τῷ κ. Ι. Ματθαίου.

Ἐπὶ τέλους ἤρχισαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἀντιπροσώπων, αὐτὴν δὲ τὴν στιγμὴν οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι συζητοῦν καὶ συζητοῦν ὅ,τι περισσότερον μπορεῖ εἰς ἕκαστος !

Σχετικῶς πρὸς τὰς συζητήσεις αὐτὰς ἔχομε νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι φέρονται Χριστιανικώτατα ἀφοῦ τὸ Εὐαγγέλιον λέγει... ζητεῖται καὶ δοθήσεται ὑμῖν !

Ἐν τούτοις τὸ αὐτὸ πράττουν καὶ οἱ Τούρκοι ἀντιπρόσωποι, ὑπάρχει δὲ κίνδυνος νὰ πάρουν κι' αὐτοὶ κᾶτι, ἀφοῦ τὸ Εὐαγγέλιον δὲν κάμνει διάκρισιν ἀλλ' ἀπλῶς διακηρύσσει : « πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει ».

Τὸ πρᾶγμα δὲν μᾶς φοβίζει. Θὰ πάρουν καὶ οἱ τούρκοι, ἀλλὰ... τὰ βρεγμένα των !

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀγαθοὶ Τούρκοι ἀποθρασύνονται. Ἡ « Τανίν » δημοσιεύει ἀρθροὺς καὶ ἐπιστολάς τούρκων τῆς Μυτιλήνης. Τούτο δίδει ἀφορμὴν εἰς τὴν « Σάλπιγγα » νὰ γράψῃ ὅτι ἡ Γεν. Διοίκησις « κοιμᾶται ».

Μὰ τί λέτε καλὲ κ. Παρίση ; Αὐτὸ δὲν σᾶς τιμᾷ καθόλου, διότι ἀποδεικνύει ὅτι... ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγός (σας) εἶναι πολὺ ψοφοδεής !

Ἀλλ' ὁ κ. Παρίσης ὑποπίπτει καὶ εἰς ἄλλο σφάλμα ἀπορῶν διὰ τὰ παραμύθια ποὺ δημοσιεύονται εἰς τὰ τουρκικὰ φύλλα.

Τότῃ ἀδαημοσύνη, κ. συνάδελφε ; εἶναι πασίγνωστον ὅτι οἱ Τούρκοι εἶναι μοναδικοὶ γιὰ... παραμύθια !

Στροϊκ - Στρακ

Εἰς τὸ δικαστήριον :

Ὁ Πρόεδρος. — Τώρα, γιατρέ, μπορεῖς νὰ μᾶς πῆς ποιὸς διεκόρευσε τὴν... κόρην αὐτὴν ;

Ὁ Γιατρός. — Αὐτὸ εἶναι δική σας δουλειὰ κ. Πρόεδρε. Μπορεῖ κ' ἐσεῖς νὰ εἰστε ὁ... Τί ξεύρω ἐγώ ;

Ο πρόταγας τῆς Μυτιληναϊκῆς δημοσιογραφίας καὶ τὸ ἐπιτελεῖόν του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

— Μετὰ λίτης πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀνακριτῆς κ. Αλεξανδρίδης ἐξέδωκεν ἐνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ πολίτου κ. Αλεξανδρίδη ὡς διαταράσσοντος διηνεκῶς τὴν ἡσυχίαν τῶν θαμῶνων ἐν τῷ καφενεῖῳ τοῦ κ. Γιαναρῆλλη. Ὁ πολίτης κ. Αλεξανδρίδης φεύγων τὴν καταδίωξιν κρύπτεται (!) ἀπὸ ἡμερῶν ἐν τῷ ἀνακριτικῷ γραφεῖῳ. Τὸ γεγονός μας καταθλίβει διότι ὁ πολίτης κ. Αλεξανδρίδης διακρίνεται διὰ τὸ σοβαρὸν τοῦ χαρακτήρος. ἐλπίζομεν δὲ ὅτι τοῦτο θέλει δεόντως κατανοηθῆ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Αλεξανδρίδου.

— Ἐν ἀνωνύμῳ ἐπιστολῇ ἀποσταλείσῃ πρὸς τὰ ἡμέτερα γραφεῖα καταγγέλλονται τὸσον ἢ Δι εὐθυνσις τοῦ «Αλκαίου» ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ διέποντες τῆς τύχας αὐτοῦ ὅτι οὐδαμῶς λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνάγκας τῶν ἠθοποιῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ποῦ νὰ καταφύγουν ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης. Μὰ τὴν ἀπρονοησίαν, γιατί;

— Πλείστοι ὅσοι ὁρμητύατα ἐκφράζονται κατὰ τῆν γνωστοῦ Βουλευτῆν ἀγαθῶν φάσεων, ὡς μὴ ἀνεγχομένοι τοὺς Ἕλληνας. Ἐκπλαττό-

μεθα διότι ἀπὸ ἑνα ἄνθρωπο ποῦ βαστᾷ τὸ φανάρι εἴμεθα συννηθεισμένοι νὰ περιμένωμεν μεγαλυτέραν εὐγένειαν.

ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

Στὸν Μαριγλῆ

Τὸ λένε τὰ ἀνδ-ονάκια
κάτω στὰ ρέματα
πῶς εἶσαι τύπος κλαδικός
δὲν εἶναι. . . ψέμματα.

Στὸ Βοελλόπουλο

Ξανὰ μᾶς ἤλθες δάσκαλε
μὲ ὄρεξι καινούρια
ἔχουμ' ἐδῶ καὶ ἄχερα
ἔχουμε καὶ . . . ἀχούρια!

Σὲ μιὰ ψευτοαριστοκρατίσδα

Μὲ κοκὲτ καὶ μὲ φίλους ἐκλεκτοὺς
χωρὶς ἄρζαν, γλεντᾶς μὲ τοὺς κουτοὺς
μὰ -πὲρ ντιό- ἔχεις τρόπους τρεῖ σαχλοὺς!

ΕΚΕΙΝΗ...

[Γιὰ ὅσους δὲν παρηκολούθησαν «**ΕΚΕΙΝΗ**» κάνουμε μιὰ περίληψη: Ἡ Λιλὴ —εἶναι **ΕΚΕΙΝΗ**— μιὰ σαντιζ πολὺ ὠμορφη καὶ πολὺ πεταχτή, ἀγαπᾷ ἐκείνον. Μὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ παιδεύη! Γι' αὐτὸ κάποτε τὸν ἀφήνει καὶ φεύγει γιὰ νὰ ξανάλθῃ μὲ περισσότερη ἀγάπη. Τὴ πρώτη φορὰ ποὺ ἐφυγεν ἡ Λιλὴ ἐκείνος τὴν συχώρεσε καὶ τὴν δέχτηκε πάλι. Μὰ τὴ δεύτερη φορὰ, φεύγοντας ἡ Λιλὴ ἔσκισε κ' ἔκαψεν ὅλα τὰ ραβασάκια καὶ ἔσπασε κ' ἐκομάτιασεν ὅλα τὰ «σουβενίρ» Γιατί; Τὸ γιατί τὸ βλέπετε πάρα κάτω:]

(Συνέχεια)

Αὐτὴ τὴ φορὰ ὄχι μόνον εἶχε φύγῃ ἀλλὰ καὶ εἶχε καταστρέψει τὸ πᾶν. Σὰν νὰ μὴν ἤθελε ν' ἀφήσῃ ἴχνος κανένα τῆς τρολλιῆς ἀγάπης μας. Τώρα πειὰ εἶχε γεννηθῆ ἓνα μῖσος μεσ' στὴ καρδιά μου κ' αἰσθανόμουν μιὰ περιφρόνηση γι' αὐτὴν ποὺ ἔτσι βάρβαρα κατέστρεφε τὰ ὄνειρα μου, τὴ ζωὴ μου...

— Α! ὀρκίζομαι στὸ μῖσος μου, πὼς ποτὲ πειὰ δὲν θὰ γυρέψω νὰ βρεθῶ μαζί της. Δὲν θὰ τὴν συχωρέσω ποτέ Δὲν θὰ τὴν ἀγαπήσω. Δὲν θὰ ζητήσω κἂν τὰ μούτρα της νὰ ἰδῶ. Τὴν ἀπιστῶ, τὴ προόστει, τὴν ἀθλιᾶ... Μικρὰ ἀπ' ἐμένα... Δὲν τὴν θέλω...

Ἔτσι σκεπτόμουν. Ἡ προσβόλῃ ἦταν πολὺ βαρειά. Ἀμέσως ἀπεφασίσα ν' ἀλλάξω δωμάτιο. Νὶ φύγω ἀπὸ τὸ δωμάτιο αὐτὸ ποὺ μοῦ θύμιζε τόσα γλυκὰ καὶ πικρὰ πράγματα. Τὴν ἄλλη μέρῃ ἔβασα δωμάτιο στὸ ξενοδοχεῖο «Μπὲλ-Μαρσιγιέζ». Γιὰ νὰ διασκεδάσω τὸν ἑαυτόν μου ἄρχισα νὰ γράφω. Νὰ γράφω τρέλλες, νὰ ζωγραφίζω καὶ νὰ διαβάσω. Εἶχα καταντήσῃ σὰν ἅγιος ἠγούμενος. Καὶ εἶχα πείσῃ τὸν ἑαυτό μου ὅτι δὲν ἔχω πειὰ καμμιά ἐνθύμησιν ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῆς Λιλῆς. Καὶ ὅταν μιὰ μέρῃ, κάποιος, μοῦ εἶπε πὼς ἡ Λιλὴ ζῆ μ' ἓν πολὺ πλούσιον καὶ γνωστὸν γερωντοπαλλήκαρον δὲν ἔδωσα καμμιά σημασία κ' ἀπὸ τότε πίστεψα στὰ καλά πὼς τὴν εἶχα ξεχάσῃ γιὰ πάντα...

Πέρασαν πέντ' ἔξ μῆνες...

Μιὰ μέρῃ συναντήθηκα μὲ τὸν γερωντοπαλλήκαρον αὐτὸν καὶ δὲν ξεύρω πὼς ἀλλάξαμε μερικὰ προσβλητικὰ λόγια. Μ' ἐκέλεσε σὲ μονομαχίαν. Δέχτηκα. Θὰ μονομαχοῦσαμε γιὰ μιὰ ἄλλη γυναῖκα. Γιὰ τὴν Αἰδάν, ποὺ μόλις τὴν εἶχα γνωρίσῃ «ἔξ ὄψεως». Τὴ παραμονὴ τῆς μονομαχίας, τὸ βράδυ κλείστηκα στὸ γραφεῖό μου κ' ἐκάνονισα ἄλλες μου τῆς δουλειές. Ὡς καὶ τὴ διαθήκη μου ἀκόμη ἔγραψα. Ὅλα ἕσα καὶ ὅ,τι εἶχα διάταξα νὰ τὰ πωλήσῃ. — ἂν σκοτωνόμουν — ὁ γέρω πορτιέρης μου καὶ μὲ τὰ χρήματα ποὺ θάπερνε νὰ κάνῃ ἓνα μεγάλο, πολὺ μεγάλο, μπουκέτο καὶ νὰ τὸ

προσφέρῃ στὴν Αἰδάν ποὺ... δὲν τῆς εἶχα μιλήσῃ ποτέ, ποὺ δὲν τὴν γνώριζα κἂν καλά... Τὴ νύχτα κοιμήθηκα ἐξαίσιον. Ἡ μονομαχία δὲν μ' ἐφοβέριζε. Τὸ πρωὶ σηκώθηκα φρέσκος-φρέσκος καὶ μ' ὅλη μου τὴν ἡσυχίαν ἄρχισα νὰ κάνω τὴν τουαλέτταν μου. Δὲν εἶχα τελειώσει καὶ μπῆκεν ὁ ὑπνορέτης μου στὸ δωμάτιο:

— Μία κυρία, εἶπε, ζητᾷ νὰ σᾶς δῆ τὸ δίχως ἄλλο!

(Ἐλεται συνέχεια)

ΕΛΙΕ

ΦΑΡΣΑ

ΕΓΩ ΚΑΙ ΤΟ ΜΩΡΟ

Εἶχα προσκληθῆ σὲ κάποιον σπιτ', τοῦ κ. Τ. ἔνομα καὶ μὴ χωριό. Ἐπάνω στὸ τραπέζι ρουφήξαμεν ἀρκετὲς μπύρες. Ἡ ὥρα πέρασε στὸ μεταξὺ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβω, ὅπως πάντοτε. Τὰ μεσάνυχτα εἶχαν περῆσει. Ἦδέησε νὰ μὲ κρατήσουν. Τὴν νύχταν ἐπληθύνθη σὲ ἐλκεϊνὴν κατᾶστασιν. Κόντευε νὰ κρεβάσω ἐξητοῦσα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νὰ τὸ βρῶ, μὰ ἀδύνατον. Ἐξ ἄλλου δὲν ἤξευρα καὶ τὸ ἄλλο μέρος. Οὔτε ἦτανε σωστὸ νὰ ξυπνήσω τὸν ἄνθρωπον ποὺ ποῖς ξεύρει σὲ τί ἐκτάσεις παραδεισίου νὰ ταξίδευε δὲ πᾶν στὸ ἕτερον τυμφοῦν του ἡμῶν. Ἐξήρα σπόνταντα σὲ κάτ' σκληρό. Ψηλαφίζωντας ἐννοίωσα ὅτι ἦτανε κρεβάτι. Σὲ λίγο τὸ χέρι μου ἔπιανε κάτ' πολὺ ἀπυλὸ καὶ τυμφοῦν. Σιγὰ σιγὰ ἔφερα τὸ χέρι ἀπ' ἐπάνω ὡς κάτω. Ἐφοβίστηκα. Ἦτανε τὸ μωρὸ. Στάθηκα λίγο καὶ ἔπειτα «εὔρηκα» ἀνεφώνησα ὡς ἄλλος Ἀρχιμήδης. Ἐπῆρα τὸ μωρὸ καὶ ἀμέσως τὸ βάλω στὸ δικό μου κρεβάτι. Ἐπειτα χώθηκα στὸ κρεβάτι τοῦ μωροῦ. Κ' ἐκεῖ ξαλάφρωσα ἀπὸ τὸ βάρος. Α, τί ἐπιτυχία, τί ἀπόλαυσις! Οἱ σπιτονεκροραῖοι τί θὰ μπορούσαν νὰ ποῦν τὸ πρωὶ; Τὸ βάρος θάπεφτε ἐπάνω στὸ μωρὸ! Ὑπερήφανος διὰ τὸ κατώρθωμά μου διηυδύνθη στὸ κρεβάτι μου καὶ ἀπλωσα τὰ χέρια γιὰ νὰ σηκώσω τὸ μωρὸ. Ἀλλ' ὦ, τῆς φρίκης, ὦ τῆς κακῆς μου τύχης. Τὴν στιγμὴν ποὺ ἐγὼ πήγαινα γιὰ τὴν μικρὴν δουλειὰ τὸ μωρὸ εἶχε κάνει τὴν μεγάλην δουλειὰ στὸ κρεβάτι μου. Τινάχθηκα σύκορμος ἀπ' τὴν θέσιν μου καὶ... ἐύπνησα.

Ο Ἐξαντροῖκ

ΧΟΜΨΟΤΕΧΝΑΙ ἐπιπλοποιοὶ Καλιόγλου καὶ Βραχνός, ὁδὸς Παράλληλος.

Ἐπιπλα ἄρ-νουδῶ, κατασκευάζονται εἰς τοῦ Γ. Παλαιολόγου ἐναντι Σαρῆ μπλαμπᾶ.